

hvori der staar: „Der ydes Præsterne en Godtgørelse for Udgift til Leje, Opvarmning og Rengøring af Konfirmandstue og for Anskaffelse af Embedsbøger, Attestblanketter og deslige. Godtgørelsen fastsættes i hvert enkelt Tilfælde af Kirkeministeren med et Beløb fra 200 Kr. indtil 800 Kr. aarlig.“ Efter Bemærkningerne til Punkt 15 skulde man synes, at der altsaa kun var ydet 200 Kr. til hvert Embede. Det er jo imidlertid ikke rigtigt, idet der desforuden er ydet fra 100 Kr. til 600 Kr., der nærmest er tænkt som Tilskud til Leje af Konfirmandstue og til Opvarmning og Rengøring af denne. Men det har man slet ikke medtaget i Bemærkningerne, saaledes at man deraf maa faa det Indtryk, at der kun er ydet 200 Kr. i alt til hvert Embede. Der er desuden i Henhold til særlig Bevilling paa Finansloven yderligere til Præsterne i de 8 største Byer i Landet ydet 600 Kr. aarlig som en ekstraordinær Befordrings- og Kontorholdsgodtgørelse. Nu foreslaas det altsaa, at der fremtidig skal ydes til samtlige Købstadpræster 800 Kr. og til Præsterne paa Landet 200 Kr. i Kontorholdsgodtgørelse o. s. v. Er det nu virkelig retfærdigt, at man yder 800 Kr. for Eksempel til Sognepræsten i Bogense og til Sognepræsten i Mariager, medens man yder kun 200 Kr. til Sognepræsten i Haslev, Sognepræsten i Søllerød og i det hele taget til Præsterne her omkring København? Jeg mener ikke, det er retfærdigt. Men dertil kommer altsaa, at der fremtidig ogsaa skal ydes fra 100 til 600 Kr. for Leje af Konfirmandstue, Rengøring og Opvarmning af denne, medens de 600 Kr. til Præsterne i de 8 største Byer fremtidig falder bort. Det vil altsaa sige, at naar man undtager de sidstnævnte Præster, betyder det for Købstadpræsterne en ret betydelig Lønforhøjelse. Hvad det betyder for Præsterne paa Landet, beror noget paa, under hvilken Takst de kommer, men jeg gaar for øvrigt ud fra, at der er bestemte Regler for Tilskud til Konfirmationsstuer, det kan ligge mellem 100 og 600 Kr. Denne Maade at camouflere et Løntillæg paa er ret utiltalende, enhver vil jo vide, at Beløbet gaar ikke til Anskaffelse af Protokoller o. s. v., det er ganske simpelt et skjult Løntillæg. Jeg ved godt, at man i 1921 kom ind paa den Vej, og den højtærede Minister kan altsaa undskylde sig med, at man før hans Tid er gaaet den Vej, men det begrunder ikke, at man fortsætter ad denne Vej, og jeg maa tilstaa, at heller

ikke den Gang fandt jeg det egentlig tiltalende, jeg gik dog med dertil. Jeg vilde meget ønske, at man ikke gik videre ad den Vej.

Spørgsmaalet om at gøre Provsternes Lønning pensionsgivende finder jeg egentlig rigtigt afgjort her. Jeg mener, at det er ganske i sin Orden, at Provsternes Pension af den Løn, de oppebærer som Provster, men jeg er tilbøjelig til at tro, at rent lønningsteknisk er det et uheldigt Udtryk, der bruges her, naar man forandrer Honorar til personligt Tillæg. Jeg ved nemlig ikke bedre end, at personlige Tillæg ikke er pensionsgivende, og det er jo heller ikke et personligt Tillæg, der her er Tale om, det er i Virkeligheden en Løndel, en Løn for det Arbejde, den paagældende gør som Provst. Jeg synes derfor, det ogsaa burde benævnes som saadan.

Efter hvad jeg her har sagt, vil man forstaa, at jeg ikke kan give den højtærede Minister Tilsagn om Støtte fra mit Partis Side til Gennemførelse af de her fremsatte Lovforslag. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, at han lader Præsterne Lønninger uberørte indtil 1. April 1928, som jeg i det hele ønsker, at man skal lade Lønningerne uberørte indtil dette Tidspunkt. Og jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han benytter den mellemliggende Tid eller Tiden indtil næste Samlings Begyndelse til at faa udarbejdet et Forslag til en ny Lønningsordning for Præsterne. Hvis man mener, at Præsterne udenfor København og Frederiksberg er for daarligt stillede i Forhold til andre Præster og i Forhold til andre Tjenestemænd, kan man da bøde derpaa.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne have Lov til at nævne i Anledning af det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Udtalelser om, at der i 1919 var sket Præsterne en blodig Uret — jeg gaar ud fra, at han tænker paa Præsterne udenfor København og Frederiksberg —, at Lønningsloven af 1919 er udarbejdet af et Udvalg, hvor samtlige Partier her paa Rigsdagen var repræsenterede, og hvori Præsteforeningens Formand sad. Forslaget blev udarbejdet i fuld Enighed af dette Udvalg, og her paa Rigsdagen blev det vedtaget med Tilslutning fra alle Partiers Side. Naar nu det ærede Medlem siger, at det er blodig Uret, der er tilføjjet Præsterne, maa jeg gøre opmærksom paa, at det paagældende Udvalg, jeg antager for øvrigt ogsaa Rigsdagen, ønskede at stille Præsterne lige med Statskolernes Lærere. Det var Maalet, og jeg mener ogsaa, at det Maal naaedes. Det er